

svaret for Forglemmigeerne, og hvad dertil sluttede sig. Jeg skal ikke afgjøre, hvorvidt den høitærede Krigsminister har Ret i dette Spørgsmaal, men jeg havde haabet, at den ærede Ordfører, som denne Sag maa være meget nærværende, vilde have berørt det Spørgsmaal, ved hvilken Leilighed det afbøde Rigsraad . . .

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han noget frit oversætter Krigsministerens Udtalelse.

Berg: Det afgaaede Rigsraad . . .

Formanden: Det har Krigsministeren ikke omtalt.

Berg: Ja, saa har jeg meget misforstaaet den høitærede Krigsminister. Den høitærede Krigsminister udtalte efter min Opfattelse, at den Kjendsgjerning, at Systemet svigtede i 1864, ikke var Bestyrelsens, men Repræsentationens Skyld, som havde nægtet Pengene, og er det Tilfældet, saa er det selvfølgelig ikke Rigsdagen, men Rigsraadet; men der er mig i dette Dieblik ikke noget Facium bekendt, som skalde godtgjøre, at denne Anskuelse er rigtig. I alt Fald er det ikke Bevillingsmyndighedens Skyld, at vi fik de berømte hamborgske Støvler og det ligesaa berømte udenlandske Klæde i 1864, Noget, vi havde kunnet undgaae, dersom Soldaterne selv havde anskaffet begge Dele. Iøvrigt henholdt den høitærede Krigsminister sig til, hvad det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) havde udtalt. Det ærede Medlem vilde godtgjøre, at der ikke var nogen Besparelse ved Mindretallets Forslag derved, at Udgiften alene for i Sommer for Recruters Bedkommende vilde beløbe sig til 56,000 Rd. Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den aarlige Bevilling nu udgjør 228,000 Rd., og der er en saa stor Forskjel paa 56,000 Rd. og 228,000 Rd., at jeg aldrig har troet, der kunde være Tale om en saadan Besparelse, dersom man fulgte Mindretallet. Det ærede Medlem har altsaa ikke bevist, hvad han vilde bevise. Naar det ærede Medlem troede det

nødvendigt, at der skulde oprettes Depoter omkring i Communerne, da troer jeg at kunne forsikre ham om, at dette slet ikke vil være nødvendigt; det skulle Skræberne og Kjøbmændene nok sørge for. Naar det ærede Medlem dernæst troede, at det var nødvendigt, at Staten tog det toogtyveaarige Mandstab under Formynderstab, da det ellers vilde blive udsat for Opdrækket, saa vilde det være ganske besynderligt, om det i dette enkelte Tilfælde, hvor der kun er Tale om at købe en enkelt Frakke og et Par Buxer, skulde have et Formynderstab nødvendig, naar det ellers selv maa sørge for alle de øvrige Klæder, det behøver. Det er altsaa et Formynderstab, som jeg ikke troer, at de Bedkommende ville behøve. Naar endelig, for det Tjerde, det ærede Medlem troede, at denne Selvbeklædning bedre kunde gaae an for de Søværnepligtige end for de Landværnepligtige, saa maa jeg sige, at han der atter befinder sig i en Bilsfarelse, thi efter Reglementet kræves der en langt dyrere Equiperings for den Søværnepligtige end for den Landværnepligtige, idet de Forhold, hvorunder hiin skal leve, naar han skal tilføjes, gjør, at han maa have ikke saalidt flere Klædningsstykker end Landsoldaten, og gaaer der Noget istykker for ham, eller mister han Noget, saa er det langt lettere for den Landværnepligtige at faae dette erstattet end for den Søværnepligtige, der da maaskee befinder sig midt ude paa Havet. Det forekommer mig derfor, at det Foredrag, hvortil den ærede Krigsminister henholdt sig, i det Hele taget led af temmelig betydelige Bilsfarelser med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Fredriksen: Jeg vil tillade mig at rette et Spørgsmaal til den høitagtede Minister, som jeg haaber, han vil besvare, et Spørgsmaal, som vel ikke vil have synderlig Betydning ligeoverfor den Afstemning, der nu forestaar, men som vistnok vil have det ligeoverfor de Forslag, der muligen kunde være Anledning til at stille til 3die Behandling. Den høitagtede Minister anbefalede os i Udvalget navnlig Geværernes Anskaffelse derved, at nu kunde vi strax faae disse Geväer, førend andre Magter kom os i Forkjøbet; men der er senere